

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] Vanskeligheder ved automobilfordelingen, idet der undertiden er blevet importeret biler af en størrelsesorden og art, som folk ikke har villet ofre deres møjsommeligt opnåede indkøbstilladelse på. Derfor har vi ment, det var bedre at indrette systemet på den måde, at man først uddeler indkøbstilladelserne, og derefter passerer tilladelserne tilbage gennem forhandlerne, således at manden, der har fået indkøbstilladelsen, selv siger, hvilken bil han ønsker; den vil man så forsøge at importere. Det er klart, at denne nye ordning, samtidig med at den giver en betydelig elasticitet og stigende konkurrence, kan medføre visse vanskeligheder, idet vi nu engang skal købe så og så mange biler i Frankrig og så og så mange i England, og til syvende og sidst skal kabalén jo gå op. Men vi har gennem forhandlinger med organisationerne ment at kunne finde en ordning på sagen. Jeg har netop modtaget varedirektoratets indstilling i sagen og håber at kunne træffe den endelige afgørelse en af de allernærmeste dage, således at importen endelig kan komme i gang, hvilket jeg ved der er det allerstørste behov for.

Et særligt problem i denne forbindelse er hyrevognene. Det er min opfattelse, at så længe bilimporten er så lille, alt, altfor lille til blot tilnærmelsesvis at dække det behov, der findes, må det være rigtigt forlods at tænke på visse formål, der i særlig grad kommer den store offentlighed til gode, og her må hyrevognene have et fortrin. Det er derfor min tanke, forsåvidt angår importen fra England, at ca. 200 af de personvogne, der skal importeres i den kommende tid, skal reserveres hyrevognene. Vi ligger i forhandling med de forskellige hyrevognsorganisationer for at sikre os, at vi kan få en rimelig fordeling mellem taxavogne og lillebiler og mellem by og land.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen var endelig inde på, at der var opstået visse nye importører, der solgte vognene direkte til kunderne og sprang mellemedene over. Jeg tror, det ærede medlem har ret i denne formodning. Noget stort omfang har disse tilfælde dog næppe, men at de findes, vil jeg ikke benægte. Det hænger sammen med, at i den tid, hvor der var fri importbevillingssudstedelse, fik vi en del nye importører på England, som man naturligvis har måttet lade arbejde videre, og at indføre nye restriktioner over for disse nye importører i retning af at klausulere bilimporten, således at de er tvunget til at sælge gennem

forhandler, tror jeg ikke der vil knytte sig nogen større interesse til.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Der er under denne debat fremsat udtalelser, hvorom jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udtalte i går forhåbning om, at forhandlingerne om den nye forsvarsordning vil kunne tilendebringes i løbet af sommeren. Det er ikke en forhåbning, som det ærede medlem er ene om, den deles af regeringen. Det ærede medlem fremhævede i denne forbindelse, at det ikke var første gang hans parti havde fremsat opfordring om at få gennemført en ny forsvarsordning. Heri har det ærede medlem fuldstændig ret, men han kender jo også de vægtige saglige grunde, som har foranlediget, at regeringen indtil nu ikke har været i stand til at bringe forhandlingerne om en forsvarsordning til afslutning. Fra det tidspunkt i efteråret, hvor der blev påbegyndt afgørende forhandlinger om et skandinavisk forsvarsforbund, måtte forhandlingerne om en ny forsvarsordning helt stilles i bero, indtil det blev klart, hvilket resultat disse forhandlinger ville give, og den danske regering har ikke haft nogen mulighed for at bestemme, hvornår denne klarhed kunne være tilvejebragt. De andre grunde, som har foranlediget forsinkelser af forhandlingerne om den nye forsvarsordning, skal jeg ikke omtale ved denne lejlighed; det er gjort tidligere.

Det er regeringen bekendt, at forsinkelserne har foranlediget et vist røre blandt befallingsmændene, et røre, som har haft misfornøjelsens karakter. Dette røre er ikke uforståeligt. Værnenes befallingsmænd har haft nogle meget hårde år. De har vægtige grunde til at længes efter at komme til at virke indenfor en fast og klar ordningsramme både af hensyn til deres gerning, men også af hensyn til deres familie, som mange af dem har måttet leve adskilt fra i meget lange perioder, først under besættelsen, derefter i den nuværende overgangsperiode. Også de værnepligtige har tungtvejende grunde til at ønske, at den nuværende overgangstilstand bringes til ophør, såsnart det er muligt. For forsvarsministeren vil det naturligvis også være en lettelse, når han kan gennemføre sin administration i overensstemmelse med en endelig ordningsbestemmelser.

Men selvom vi endnu ikke har den endelige forsvarsordning, er det jo ingenlunde således, at der ikke er gjort noget for at råde bod på manglerne ved vort militære